

സങ്കല്പത്തിന് റെ ഗതി

സ്ഥൈര്യമുള്ളതാക്കുന്നതിലൂടെയുള്ള നേട്ടം

ഇന്ന് ബാപ്താദ തന്റെ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല എന്ന ഏകനാമി, ഏകരസ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്മൃതിസ്വരൂപരായ കുട്ടികളെ കാണുന്നതിനായി വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും മർജ്ജിവാജന്മത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ രേഖകളെ ബാപ്താദ നോക്കുകയാണ്. ഇക്കാലത്ത് ലോകത്ത് വിശേഷമായി ഹസ്തരേഖകളെ നോക്കി ആത്മാവിന്റെ ഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്, ഗുണത്തിന്റെയും കർത്തവ്യത്തിന്റെയും ശ്രേഷ്ഠതകളെ വർണ്ണിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ബാപ്താദ ഹസ്തരേഖ നോക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും മുഖത്തിലൂടെ, നയനത്തിലൂടെയും മസ്തകത്തിലൂടെയും ഓരോരുത്തരുടെയും സ്പീഡിന്റെയും സ്റ്റേജിന്റെയും രേഖകളെ നോക്കുകയാണ്- മുഖത്തിലൂടെ മനുഷ്യർ ആത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് ശ്രമിക്കാറുള്ളതുപോലെ. ആ ആളുകളെ ദേഹാഭിമാനികളായതുകൊണ്ട് സ്ഥൂലമായ കാര്യങ്ങളാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്. ബാപ്താദ മസ്തകത്തിലൂടെ സ്മൃതിസ്വരൂപത്തെ നോക്കുന്നു, നയനങ്ങളിലൂടെ ജ്യാലാസ്വരൂപത്തെ നോക്കുന്നു, മുഖത്തിന്റെ പുഞ്ചിരിയിലൂടെ വേറിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടുമുള്ള കമലപുഷ്പസമാന സ്ഥിതി നോക്കുന്നു. ആരാണ് സദാ സ്മൃതിസ്വരൂപത്തിലിരിക്കുന്നത്, അവരുടെ മസ്തകത്തിൽ സദാ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി സ്ഥൈര്യമുള്ളതായിരിക്കുന്ന രേഖകളായിരിക്കും. ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരവുമുണ്ടായിരിക്കില്ല, സമ്മർദ്ദമുണ്ടായിരിക്കില്ല. അവർ ഒരു മിനിറ്റിൽ ഒരു സങ്കല്പത്തിലൂടെ അനേക സങ്കല്പങ്ങളെ ജന്മം നൽകില്ല. ശരീരത്തിലെ ഏതെങ്കിലും രോഗം നാഡീഗതിയിലൂടെ പരിശോധിക്കുന്നതുപോലെ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി ഈ മസ്തകരേഖയിലൂടെ തിരിച്ചറിയാം. അഥവാ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി വളരെ തീവ്രഗതിയിലാണെങ്കിൽ, ഒന്നിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്ന്, ഒന്നിൽ നിന്ന് വേറൊന്ന്, ഇങ്ങനെ വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി അതിതീവ്രമാകും, ഇതും ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഊർജ്ജം പാഴാക്കുകയാണ്. വായിലൂടെ അതിതീവ്രഗതിയിൽ എപ്പോഴും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലൂടെ ശാരീരിക ശക്തി അല്ലെങ്കിൽ ഊർജ്ജം പാഴാകും. ആരെങ്കിലും സദാ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കൂടുതൽ സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആവേശത്തോടുകൂടി സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരോട് എന്ത് പറയും? പതുക്കെ സംസാരിക്കൂ, കുറച്ചു സംസാരിക്കൂ, അപ്രകാരം സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി ആത്മീയശക്തിയെ പാഴാക്കുന്നു. വ്യർത്ഥസങ്കല്പങ്ങളെ നടക്കുമ്പോൾ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതിയെന്തായിരിക്കും, എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും അനുഭവമുണ്ട്. കൂടാതെ ജ്ഞാനമനനം നടക്കുമ്പോൾ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതിയെന്തായിരിക്കും. അത് ശക്തി പാഴാക്കുന്നു, ഇത് ശക്തിയുണ്ടാക്കുന്നു. വ്യർത്ഥസങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി തീഷ്ണമാകുകയാണെങ്കിൽ ഒരിക്കലും സ്വയം സ്വയത്തെ ശക്തിസ്വരൂപമായി അനുഭവം ചെയ്യില്ല. ശാരീരിക ശക്തി കുറയുമ്പോൾ ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ തല ശൂന്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെയെന്ന് പറയാറുണ്ട്. അപ്രകാരം ആത്മാവ് സർവ്വ പ്രാപ്തികളിലും സ്വയത്തെ തികച്ചും കാലിയായി അനുഭവപ്പെടും. ശാരീരികശക്തിക്കു വേണ്ടി ഇഞ്ചക്ഷനെടുത്ത് ശക്തി നിറക്കാറുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ഗ്ലൂക്കോസ് കയറ്റാറുണ്ട്. അപ്രകാരം ദുർബ്ബല ആത്മാവ് ആത്മീയതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വിധി സ്മൃതിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു വരുന്നു- ഞാൻ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാനാകുന്നു, ഇന്ന് മുരളിയിൽ ബാപ്താദ എന്തെല്ലാം പോയിന്റുകളെ കേൾപ്പിച്ചു, വ്യർത്ഥ സങ്കല്പത്തിന്റെ ബ്രഹ്മത്താണ്, ബിന്ദുവിടാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഇഞ്ചക്ഷനെടുക്കുക. അപ്രകാരമുള്ള പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വിധിയാകുന്ന ഇഞ്ചക്ഷനിലൂടെ കുറച്ചു സമയം ശക്തിശാലിയാകും, അല്ലെങ്കിൽ വിശേഷമായ ഓർമ്മയുടെ പ്രോഗ്രാമിലൂടെ അഥവാ വിശേഷ സംഘടനയിലൂടെ അല്ലെങ്കിൽ സംഗത്തിലൂടെ ഗ്ലൂക്കോസ് കയറ്റുന്നു. എന്നാൽ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി തീവ്രമാക്കുന്നത് ശീലമാക്കിയവർ കുറച്ചു സമയം ശക്തി നിറച്ചതിനു ശേഷം കുറച്ചു സമയത്തേയ്ക്ക് സ്വയം ശക്തിശാലിയെന്ന് അനുഭവിക്കും, എന്നാൽ വീണ്ടും ദുർബ്ബലനാകും. അതിനാൽ ബാപ്താദ മസ്തകരേഖയിലൂടെ റിസല്റ്റ് നോക്കിയിട്ട് വീണ്ടും കുട്ടികളെ ഈ ശ്രീമത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്, സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി അതിതീവ്രമാക്കാതിരിക്കൂ. സംസാരത്തിനു വേണ്ടി, പത്തു വാക്കുകളെ പകരം രണ്ടു വാക്ക് പറയൂ, ആ രണ്ടു വാക്കുകളെ തന്നെ 100 വാക്കിന്റെ കാര്യം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ സമർത്ഥമാകണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതിയും, ആവശ്യമായ സങ്കല്പങ്ങളെ നടക്കണം. സങ്കല്പമാകുന്ന ബീജം സഫലതയാകുന്ന ഫലത്താൽ സമ്പന്നമായിരിക്കണം. ഫലം വരാത്ത വിധത്തിലുള്ള കാലിയായ ബീജമായിരിക്കരുത്. ഇതിനേയാണ് സദാ സമർത്ഥ സങ്കല്പമെന്ന് പറയുന്നത്. വ്യർത്ഥമാകരുത്. സമർത്ഥത്തിന്റെ എണ്ണം സ്വാഭാവികമായി കുറവായിരിക്കും, എന്നാൽ ശക്തിശാലിയായിരിക്കും, വ്യർത്ഥത്തിന്റെ എണ്ണം കൂടുതലായിരിക്കും, പ്രാപ്തി ഒന്നുമുണ്ടായിരിക്കില്ല. വ്യർത്ഥസങ്കല്പത്തെ മുളക്കാടാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ. ഒന്നിൽ നിന്ന് അനേകം താനേയുണ്ടാകും, പരസ്പരം ഉരഞ്ഞ് തീ പിടിക്കും, എന്നിട്ട് സ്വയം തന്റെ തന്നെ തീയിൽ ഭസ്മമായി തീരും. അപ്രകാരം വ്യർത്ഥ

സങ്കല്പവും പരസ്പരം ഉരസി എന്തെങ്കിലുമെന്തെങ്കിലും വികാരത്തിന്റെ അഗ്നി ജ്വലിപ്പിക്കും, എന്നിട്ട് സ്വയത്തെ കഷ്ടപ്പെടുത്തും, അതിനാല് സങ്കല്പത്തിന്റെ ഗതി സ്ഥൈര്യമുള്ളതാക്കും.

ഈ മര്ജ്ജിവാജന്മത്തിന്റെ ഖജനാവെന്നു പറയൂ, വിശേഷ ശക്തിയെന്നു പറയൂ, അത് സങ്കല്പം തന്നെയാണ്. മര്ജ്ജിവായാകുന്നതിന്റെ ആധാരം തന്നെ ശുദ്ധ സങ്കല്പമാണ്. ഏതാൻ ശരീരമല്ല, ആത്മാവാകുന്നു, ഈ സങ്കല്പം ചിപ്പിയില് നിന്ന് വൈരമാക്കി മാറ്റിയില്ലേ. ഞാൻ കല്പത്തിനു മുന്നുള്ള ബാബയുടെ കൂട്ടിയാകുന്നു, അവകാശിയാകുന്നു, അധികാരിയാകുന്നു, ഈ സങ്കല്പം മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാനാക്കി മാറ്റി. അതിനാല് ഖജനാവ് ഇതാണ്, ശക്തി ഇതാണ്, അപ്പോള് സങ്കല്പവും ഇതു തന്നെ. വിശേഷമായ ഖജനാവുകളെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കും, അപ്രകാരം തന്റെ സങ്കല്പമാകുന്ന ഖജനാവിനെ അല്ലെങ്കില് ശക്തിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, അപ്രകാരം കാര്യത്തിലുപയോഗിക്കും, അപ്പോഴേ എല്ലാ സങ്കല്പങ്ങളും സിദ്ധമാകൂ, സിദ്ധിസ്വരൂപരായി മാറും. അപ്പോള് ഇന്ന് ഏത് രേഖകളാണ് നോക്കിയതെന്ന് മനസ്സിലായോ? കുറച്ചു ചിന്തിക്കൂ, അതായത് സിദ്ധിസ്വരൂപ സങ്കല്പങ്ങളെ രചിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള രേഖയുള്ളവര് സദാ ദുഃഖമില്ലാത്ത ചക്രവർത്തികളായിരിക്കും. മുഖത്തിലൂടെ സദാ മഹാവാക്യങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കൂ. മഹാവാക്യങ്ങളെ എണ്ണാവുന്നതേയുണ്ടാകൂ. ഏതുപോലെയെന്നാല് മഹാത്മാക്കളെ എണ്ണാവുന്നതേയുള്ളൂ, ആത്മാക്കളെ അനേകമുണ്ടായിരിക്കും, പരമാത്മാവ് ഒന്നേയുണ്ടാകൂ. അതിനാല് രണ്ടു ശക്തികളും, സങ്കല്പത്തിന്റേതും വാക്കിന്റേതും വ്യർത്ഥമായി ചിലവാക്കരുത്. മഹാവീരൻ, മഹാരമിയെന്നാല് വായിലൂടെ മഹാവാക്യങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുന്നവർ, ബുദ്ധിയിലൂടെ സിദ്ധിസ്വരൂപ സങ്കല്പങ്ങളെ രചിക്കുന്നവർ. ഇതാണ് മഹാവീരന്റേയും മഹാരമിയുടെയും അടയാളം. ആർ മുന്നില് വന്നാലും ഈ മഹാത്മാവ് എന്നെപ്രതി ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പങ്ങളെ കേള്പ്പിച്ചെങ്കില്, അനുഗ്രഹത്തിന്റെ രണ്ടു വാക്കുകളെ പഠിഞ്ഞെങ്കില് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള മഹാരമിയായി മാറും. അനുഗ്രഹവചനങ്ങളെ എപ്പോഴും കുറവായിരിക്കും. നിങ്ങളെ മഹാരമികളായ, മഹാവീരന്മാരായ ദേവാത്മാക്കളാണ്, ഭക്തരുടെ പൂജാത്മാക്കളാണ്. സദാ സങ്കല്പത്തിലൂടെയും വാക്കിലൂടെയും അനുഗ്രഹത്തിന്റെ സങ്കല്പങ്ങളായിരിക്കണം വരേണ്ടത്, വാക്കുകളായിരിക്കണം പറയേണ്ടത്. അമൃതവാണി പറയൂ, ലൗകിവാണി വേണ്ട. കൊള്ളാം.

സദാ മഹത്തായ സങ്കല്പത്തിലൂടെ സ്വയത്തേയും സർവ്വരേയും ശീതളമാക്കുന്ന, വാക്കിലൂടെ സദാ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന വാക്കുകളെ പറയുന്ന, അപ്രകാരം ശ്രേഷ്ഠ രേഖയുള്ള, സദാ ശ്രേഷ്ഠരായ ആത്മാക്കളെക്ക്, മഹാത്മാക്കളെക്ക്, ദേവാത്മാക്കളെക്ക്, പൂജാത്മാക്കളെക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്തേയും.

വിദേശികുട്ടികളോട് അവ്യക്ത ബാപ്റ്റാദയുടെ കൂടിക്കാഴ്ച : ബാപ്റ്റാദയുടെ സദാ സ്നേഹികളായ, സദാ സഹയോഗികളായ, സദാ സേവാധാരി രത്നങ്ങളല്ലേ? ഓരോ രത്നവും എത്ര അമൂല്യമാണ്, വിശ്വത്തിന്റെ ഷോക്കേസിന്റെ മദ്ധ്യത്തില് വയ്ക്കേണ്ടവരാണ്. എത്ര ഉയർന്ന അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള മതിലുകളെ കടന്നാണ് നിങ്ങളെ ബാബയുടേതായതെന്ന് ബാപ്റ്റാദക്കറിയാം. ധർമ്മത്തിന്റെ മതില്, ആചാരങ്ങളുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും മതില്, അങ്ങനെ എത്ര മതിലുകളെ താണ്ടി? എന്നാല് ബാബയുടെ സഹയോഗം കാരണം അത്രയും ഉയർന്ന മതിലുകളെ ഒരു ചുവടെടുത്തു വെച്ച പോലെ മറികടന്നു. ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടായില്ല. ഞങ്ങളെ ബാബയുടേതു തന്നെയായിരുന്നു എന്ന വിധത്തില് സഹജമായി കടന്നു. അഥവാ നിങ്ങളെല്ലാം ബാബയുടേതായിരുന്നില്ലെങ്കില് വിദേശത്ത് ഇത്ര സെന്ററുകളെ എങ്ങനെ തുറക്കുമായിരുന്നു. സേവാർത്ഥം അവരവരുടെ സ്ഥാനത്തെത്തിയതാണ്, വീണ്ടും ബാബ വന്ന് തന്റേതാക്കി മാറ്റി. ഇപ്പോള് എന്തു മനസ്സിലാക്കുന്നു? മധുബന് നിവാസിയല്ലേ? നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും വോട്ട് മധുബനിലാണ്. നമ്മള് മധുബന് നിവാസികളെ സേവനത്തിന് വേണ്ടി പോയതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? ഭാരതവാസികളായ കുട്ടികളെ പല-പല സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോയപ്പോള് നിങ്ങളും പോയി. ഓരോ കുട്ടിക്കും ഭിന്ന-ഭിന്ന സേവനത്തിന്റെ പാര്ട്ടാണ്. തന്റെ തരക്കാരെ ഉണർത്തുന്നതിനു വേണ്ടി എത്ര സഹജമായി സേവനത്തിന് നിമിത്തമായി മാറി. അനവധി സ്ഥാനങ്ങളിലെ വൈവിധ്യമാർന്ന പൂക്കളെ കണ്ട് ബാപ്റ്റാദ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയാണ്. വിവിധ പൂക്കളുടെ ഒരു വൃക്ഷമായിരിക്കുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള മരം എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഒരു മരത്തില് പല തരത്തിലുള്ള റോസാപൂഷ്പങ്ങളും പൂക്കളും! സദാ സിദ്ധിസ്വരൂപരാകൂ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് ബാപ്റ്റാദയിലൂടെ വരദാനി ആത്മാക്കളായി മാറി. മൂന്നു വാക്കുകളെ സദാ ഓർമ്മയില് വയ്ക്കണം. ഒന്ന്, സദാ സന്തുലനം (യമഹമിരല) പാലിക്കണം. രണ്ട്, സദാ ആനന്ദചിത്തരായി (യഹശരൈൗഹ) കഴിയണം. മൂന്ന്, എല്ലാവർക്കും ആശീര്വാദങ്ങളെ (യഹലശൈശ) നല്കണം. സേവനവും സ്വസേവനവും- സദാ രണ്ടിന്റെയും സന്തുലനമുണ്ടായിരിക്കണം. സന്തുലനത്തിലൂടെ എത്ര കലകളെ കാണിക്കുന്നു. നിങ്ങളും ബുദ്ധിയുടെ സന്തുലനത്തിലൂടെ സദാ 16 കലാ സമ്പന്നസ്വരൂപരായി മാറും. നിങ്ങളുടെ ഓരോ കർമ്മവും കലയായി മാറും. നോക്കുന്നതും കല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് ആത്മാവായിട്ടല്ലേ കേള്ക്കുന്നത്. അപ്രകാരം പറയുന്നതിലും, നടക്കുന്നതിലും ഓരോ ചുവടിലും, ഓരോ കർമ്മവും കലയായിരിക്കണം. എന്നാല് ഇതിന്റെയെല്ലാം ആധാരം ബുദ്ധിയുടെ സന്തുലനമാണ്. അപ്രകാരം സദാ ആനന്ദചിത്തരായിരിക്കണം. ആനന്ദസാഗരന്റെ മക്കളെ സദാ ആനന്ദസ്വരൂപർ!

ശരി. ഇനി കണ്ടുകൊണ്ട് തന്നെയിരിക്കും. സംഗമയുഗം മേള തന്നെയാണ്. അതിനാൽ സദാ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അച്ഛനും മക്കളും തമ്മിലുള്ള മേള ഒരു ദിവസമെങ്കിലുമില്ലാതിരിക്കുക, ഒരു സെക്കന്റേങ്കിലും മിലനം നടക്കാതിരിക്കുക, അങ്ങനെയുണ്ടാകില്ല. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവം ചെയ്യുന്നണ്ടല്ലോ? സദാ ബാബയുടെ കൂടെ കമ്പയിൻ്റേല്ലേ? കമ്പയിൻ്റ് രൂപത്തെ വേറെയാക്കാനുള്ള തന്റേടം ആർക്കുമില്ല. ആർക്കുമതിനുള്ള ശക്തിയില്ല. ശരി.

വരദാനം :-

പ്രതിജ്ഞയിൽ അയയുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണം അലസതയാണ്. എത്ര വലിയ മെഷീനാണെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ സ്ക്രൂ ലൂസാണെങ്കിൽ അത് മെഷീനെ മുഴുവൻ കേടാക്കും. അപ്രകാരം പ്രതിജ്ഞയെ പൂർത്തിയാക്കാൻ നല്ല പദ്ധതികള് തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ട്, പുരുഷാർത്ഥവും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ പുരുഷാർത്ഥത്തെയും പദ്ധതിയേയും ബലഹീനമാക്കുന്ന സ്ക്രൂ ഒന്നാണ്- അലസത! അത് പുതിയ-പുതിയ രൂപത്തിൽ വരുന്നു. ഈ ലൂസായ സ്ക്രൂവിനെ മുറുക്കൂ. എനിക്ക് ബാബക്കു സമാനമാകുക തന്നെ വേണം- ഈ ദൃഢസങ്കല്പത്തിലൂടെ തീവ്രപുരുഷാർത്ഥിയായി മാറും.

സ്റ്റോഗൻ :-